

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมสกุล เทพประทุน¹ กาญจนา จันทร์ประเสริฐ²

(วันรับบทความ: 19 เมษายน 2566, วันแก้ไขบทความ: 13 มิถุนายน 2566, วันตอบรับบทความ: 27 มิถุนายน 2566)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนาคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการพัฒนาสูงขึ้น โดยมีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เท่ากับ 7.36 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลความพึงพอใจที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ; สื่อประสม; การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

สมสกุล เทพประทุน และกาญจนา จันทร์ประเสริฐ. (2567). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. *วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 5(1), 28-43.

¹นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (ผู้รับผิดชอบบทความ)

e-mail: somsakul.t62@rsu.ac.th

²รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

e-mail: kanchanprasert@gmail.com

Developing English Listening Skills of Mathayomsuksa 4 Students Using Multimedia in Cooperative Learning

Somsakul Theprathoon¹ and Kanchana Chanprasert²

(Received Date: April 19, 2023; Revised Date: June 13, 2023; Accepted Date: June 27, 2023)

Abstract

The research aimed to: 1) assess the English listening skills of Mathayomsuksa 4 students using multimedia in cooperative learning; 2) compare the English listening skills before and after using multimedia in cooperative learning; and 3) explore students' satisfaction with the use of multimedia in cooperative learning. The sample consisted of 22 Mathayomsuksa 4 students studying in the second semester of the 2020 academic year at a school in Ban Pong District, Ratchaburi Province, selected through simple random sampling. The instruments were: 1) lesson plans incorporating multimedia in cooperative learning; 2) an English listening test; and 3) a questionnaire to collect data on students' satisfaction with the use of multimedia in cooperative learning. The results revealed that: 1) students' learning outcomes improved, with an average score of 7.36; 2) the comparative study indicated that listening learning outcomes were significantly higher after using multimedia in cooperative learning, with a significance level of 0.05; and 3) students' satisfaction with the use of multimedia in cooperative learning was high.

Keywords: listening skills, multimedia, Cooperative Learning

Type of article: Research article

Cite this article as:

Theprathoon, S., & Chanprasert, K. (2024). Developing English listening skills of Mathayomsuksa 4 students using multimedia in cooperative learning. *Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education (Humanities and Social Sciences)*, 5(1), 28-43.

¹Graduate Student, Master of Education in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rangsit University
e-mail: somsakul.t62@rsu.ac.th (corresponding author)

²Assoc. Prof., Physics Major, Faculty of Science, Rangsit University
e-mail: kanchanprasert@gmail.com

บทนำ

รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559-2561 โรงเรียนแห่งหนึ่งใน อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 4 มาตรฐาน ต 1.2 ตัวชี้วัดที่ 2, 3 และ 4 เป็นสาระที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50 ของคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยมีคะแนนแต่ละปีการศึกษา ดังนี้ ปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 28.76 ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 27.36 และปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชา เท่ากับ 28.51 (Office of the Permanent Secretary, 2019)

การเรียนรู้ทางภาษาประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะทั้ง 4 เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนแก่ผู้เรียนโดยเท่าเทียมกัน ทักษะแรกของการเรียนรู้คือทักษะการฟัง ผู้เรียนจำเป็นต้องฟังเสียง เลียนเสียงที่ได้ฟัง ออกเสียงอย่างถูกต้อง เมื่อพูดสื่อความหมายได้แล้วจึงจะอ่านและเขียนต่อไป การสอนทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จึงเป็นการสอนในเชิงทักษะสัมพันธ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการ มีใช่เป็นการแยกการสอนแต่ละทักษะ ออกจากกัน การเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนพึงจัดการโดยให้มีทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์ต่อกัน (Donkaewbua, 2015)

ดังนั้น ทักษะการฟัง ควรมีการบรรยายในช่วงแรกสำหรับการเริ่มต้นฟัง เนื่องจากผู้เรียนจะได้เห็นรูปของคำศัพท์ พร้อมกับการออกเสียงของคำศัพท์นั้น ๆ ซึ่งทักษะการฟังก็จะเชื่อมโยงกับการออกเสียง (Pronunciation) ด้วย การสอนทักษะการฟังมีช่องทางหลากหลายในอินเทอร์เน็ตด้วย เช่น ยูทูบ (YouTube) ภาพยนตร์ พอดแคสต์ (Podcast) ฯลฯ โดยการฝึกฟังด้วยหูฟังจะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้เสียงได้ดีกว่าลำโพง สำหรับการสอนฟังควรมีทั้งการฝึกฟังในห้องและฝึกฟังด้วยตนเองนอกเวลาเรียน ยกตัวอย่าง การเปิดคลิป Cut scenes ของภาพยนตร์ แล้วให้ผู้เรียนฟัง จากนั้น ครูถามผู้เรียนว่า สามารถจับใจความได้ไหม แล้วใจความคืออะไรโดยครั้งแรกยังไม่คาดหวังว่าจะต้องตอบได้ แล้วเปิดคลิปอีกครั้ง จากนั้นครูก็ถามคำถามเช่นเดิม สุดท้ายเปิดคลิปพร้อม Subtitle เพื่อเป็นการพิสูจน์คำตอบ (Nentoranee, 2022)

สื่อการเรียนการสอนที่มีบทบาทต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเนื่องจากสื่อจะเป็นตัวกลางในการนำเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน ช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อการสอนทั้งครูและตัวผู้เรียน เป็นสิ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีชีวิตชีวา สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภททั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในห้องเรียน การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของ ผู้เรียน เช่น บทสนทนาทางโทรศัพท์ การฟังเพลง และการฟังเรื่องเล่า เป็นต้น ดังที่ Pipitkul and Tunbunjong (2017) ได้กล่าวอีกว่า ครูจะใช้สื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ครูจะต้องนำสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาประกอบกัน อันได้แก่ สื่อประสม เพราะสื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าการใช้สื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้เองทางผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำสื่อประสมที่เชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นรวมทั้งเร้าความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดทักษะการฟังของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางและวิธีการในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและแนวทางหนึ่งที่ได้ผลดี คือ การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพราะเป็นวิธีการที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาครบทั้ง 4 ทักษะมี

ความสามารถในการสื่อสาร สร้างความสามัคคี และความรับผิดชอบ ตลอดจนการพัฒนาการทำงานในระบบกลุ่มที่มีความคิดในเชิงบวก รัฐบาลพม่าที่ของตนเอง สอดคล้องกับ Johnson and Johnson (1994) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน เป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 3-5 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกัน ความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน รับฟัง ความคิดเห็น ช่วยเหลือกัน และกันและรับผิดชอบต่อผลงานในกลุ่มและของตนเอง นอกจากนี้ Khammanee (2017) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning theory) ว่าการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันนั่งรวมกันเป็นกลุ่มประมาณ 4-6 คน และช่วยกันเรียนรู้เป็นวิธีที่เหมาะสม ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับความนิยมและมีผู้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและทำวิจัยเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น คือ การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทุกระดับความสามารถ เพราะเด็กก่อนได้เรียนรู้ ได้ตัวอย่าง และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เก่งกว่า และเด็กเก่งเรียนรู้ที่จะอดทนและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากความสำคัญ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

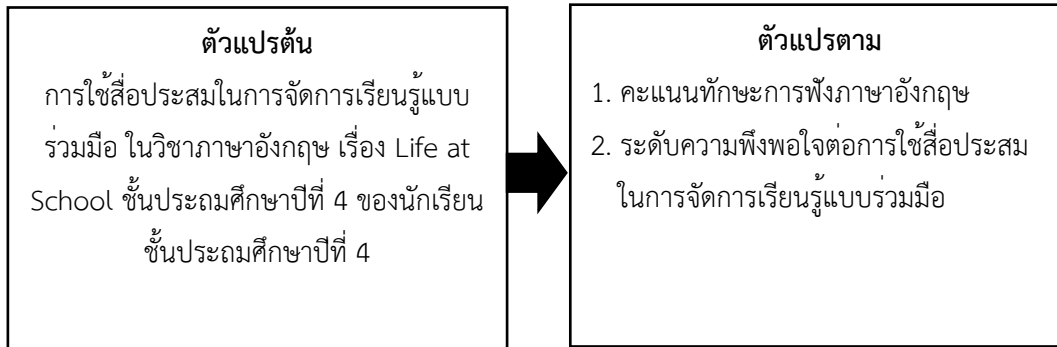
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลัง โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานในการวิจัย

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลัง โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 - 4/5 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 214 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ซึ่งนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแบบคละความสามารถ โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 1 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้ามีเครื่องมือ 3 ชนิด คือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยบทเรียน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ รวม 4 แผน โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง จำนวน 8 ชั่วโมง

2.2 แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ เพื่อใช้ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2.3 แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 1 ฉบับ เป็น 5 ระดับ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1.1 ศึกษากรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ออกแบบหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ วัดผล พัฒนาคู่มือ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1.2 ศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสม จากนั้นนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน

3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง

3.1.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในแบบประเมินหาค่าความสอดคล้อง Index of item objective congruence (IOC) เสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดลองใช้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 22 คน เป็นกลุ่มทดลองอื่น ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง สำหรับในการทดลอง ผู้วิจัยใช้บทเรียนสื่อประสมเรื่องทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แสดงบทบาทสมมติ การเขียนจดหมาย การฟังจากการเล่าเรื่อง และการมีส่วนร่วม

3) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยคัดเลือกค่าดัชนีที่มีความสอดคล้อง IOC (Koonkaew, 2012) ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนน คือ

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

4) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาตรวจสอบคำนวณหาค่าความสอดคล้องเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่ง แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และผลปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับดังนี้

3.2.1 ดำเนินการสร้างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง 10 ข้อ

3.2.2 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ชุดเติม เพื่อพิจารณาสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษแต่ละข้อกับจุดประสงค์

3.2.3 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความสอดคล้อง IOC (Koonkaew, 2012) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

3.2.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมผลปรากฏว่าได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00

3.2.5 นำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาดำเนินการคัดเลือกให้เหลือ จำนวน 10 ข้อ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาค่าความยาก (p) 0.20–0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20–1.00 และทดสอบค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.40 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-21 ของ Kuder–Richardson 20 (Kaiyawan, 2013) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

3.3 การหาคุณภาพของแบบสำรวจความพึงพอใจ

3.3.1 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (ring scale) มี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด (Srisaard, 2011) โดยให้เกณฑ์ระดับความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.51–5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51–4.50	พึงพอใจมาก
2.51–3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51–2.50	พึงพอใจน้อย
1.00–1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.2 นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.3.3 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า 0.67–1.00

3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.5 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Srisaard, 2011) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3.3.6 นำแบบสำรวจความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย จัดกิจกรรมตามขั้นตอนของการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเหมือนกันทุกแผน ต่างกันที่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ดังนั้นในช่วงแรกของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 ผู้วิจัยจะอธิบายพร้อมสาธิตขั้นตอนของการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนและเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองภายในกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยสังเกตและพบว่านักเรียนสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ ถูกต้องด้วยตนเองในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เป็นต้นไป

4.2 ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ในการดำเนินกิจกรรมการทดลอง ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น การตั้งคำถาม ก่อนเรียน เกม สื่อวีดิทัศน์ เป็นต้น และให้คำศัพท์ใหม่ของบทอ่าน ตรวจสอบผลงานของนักเรียน และใช้ผลการสังเกตประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

4.4 ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยจะประเมินความพึงพอใจในการใช้สื่อประสม ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.5 ทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนหลังเรียนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตาราง 1

คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

รายการกิจกรรมในแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (n = 22)

ด้านที่	พฤติกรรมของนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	(SD)	ร้อยละ	ลำดับที่
1	แสดงบทบาทสมมติ	20 คะแนน	15.59	1.76	77.95	1
2	การเขียนจดหมาย	20 คะแนน	12.95	1.46	64.75	4
3	การฟังจากการเล่าเรื่อง	10 คะแนน	07.22	1.06	72.20	2
4	การมีส่วนร่วม	10 คะแนน	07.00	0.92	70.00	3

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษรายกิจกรรม ในแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้สูงที่สุดคือ กิจกรรมที่ 1 แสดงบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 15.59$, $SD = 1.76$) อันดับที่ 2 การฟังจากการเล่าเรื่อง ($\bar{X} = 7.22$, $SD = 1.06$) อันดับที่ 3 การมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 7.00$, $SD = 0.92$) และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเขียนจดหมาย ($\bar{X} = 12.95$, $SD = 1.46$)

2. ผลเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตาราง 2

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนบุคคล ($n = 22$)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	พัฒนาการ (+/-)
1	7	8	1
2	7	9	2
3	8	9	1
4	6	8	2
5	7	8	1
6	5	6	1
7	6	7	1
8	5	7	2
9	3	5	2
10	4	6	2
11	7	8	1
12	5	6	1
13	7	8	1
14	5	7	2
15	6	7	1
16	6	8	2
17	8	9	1
18	7	8	1
19	8	9	1
20	6	7	1
21	4	5	1

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	คะแนนก่อนเรียน (10 คะแนน)	พัฒนาการ (+/-)
22	6	7	1
Σx	133	162	29
\bar{X}	6.05	7.36	1.32
SD	1.36	1.22	0.44
ร้อยละ	60.45	73.64	13.18

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน 6.05 และหลังเรียน 7.36 ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนรายบุคคลสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 3

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	\bar{D}	t	P-value*
ก่อนเรียน	22	10 คะแนน	6.05	2.03	1.31	5.47	<.001
หลังเรียน	22	10 คะแนน	7.36	2.04			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.05 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.36 ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และคะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 1.31 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 5.47 ($p < .05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยแบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สูงกว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียน โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจ ของนักเรียน		ระดับ ความพึงพอใจ
		\bar{X}	SD	
1. ด้านเนื้อหา				
1.1	เนื้อหาในชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	4.27	0.77	มาก
1.2	เนื้อหาในชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.41	0.59	มาก
1.3	เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีภาพสวยงามทำให้นักเรียนอยากทำ กิจกรรมการฟัง	4.50	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		4.39	0.43	มาก
2. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
2.1	ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสนใจเรียนมากกว่าฟังครูอธิบายเพียง อย่างเดียว	4.23	0.61	มาก
2.2	กิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน	4.09	0.68	มาก
2.3	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเข้าใจและใช้กระบวนการปฏิบัติงานได้ อย่างเป็นขั้นตอน	4.50	0.60	มากที่สุด
2.4	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วย ตนเอง	4.45	0.67	มาก
2.5	สื่อที่ใช้มีความหลากหลาย	4.68	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้		4.39	0.30	มาก
3. ด้านครูผู้สอน				
3.1	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนเข้าใจอย่าง ชัดเจน	4.68	0.48	มากที่สุด
3.2	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถและเพศชาย-หญิง อย่างเหมาะสม	4.45	0.60	มาก
3.3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.77	0.43	มากที่สุด
3.4	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.50	0.60	มากที่สุด
3.5	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จ	4.55	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านครูผู้สอน		4.59	0.23	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน				
4.1	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการฟังและอ่าน ออกเสียงจากสื่อภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ	4.55	0.51	มากที่สุด
4.2	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.67	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	ความพึงพอใจ ของนักเรียน		ระดับ ความพึงพอใจ
		\bar{X}	SD	
	มากยิ่งขึ้น			
4.3	การนาทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยส่งเสริมให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	4.55	0.74	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน	4.52	0.30	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.47	0.20	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47, SD = 0.20$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน และระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.59, SD = 0.23$) ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.30$) ลำดับที่ 3 ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.49, SD = 0.26$) และลำดับที่ 4 ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.39, SD = 0.43$)

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่ผ่านโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจาก (1) สื่อประสมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเน้นสื่อที่เป็นแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการกำหนดกรอบเนื้อหา และกำหนดจุดประสงค์ตามโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Seenruttana (2012) ที่เสนอแนะว่าการออกแบบผลิตชุดสื่อประสมบนเว็บที่มีประสิทธิภาพถือว่าเป็นทั้งศิลปะและวิทยาศาสตร์ และอาศัยความคิดสร้างสรรค์ โดยเสนอการขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนที่เป็นสื่อประสมทั้งหมด 8 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ได้แก่ ขั้นตอนการออกแบบ ขั้นตอนวิเคราะห์ ขั้นตอนศึกษาความเป็นไปได้ ขั้นตอนกำหนดผลลัพธ์เป็นลำดับขั้นตอนการทำงาน ขั้นตอนการสร้าง ขั้นตอนประยุกต์ใช้ในห้องเรียน และขั้นตอนประเมินผล เพื่อสร้างสื่อและแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า จากนั้นต้องมีการประเมินผลขั้นสุดท้ายก่อนที่จะนำไปเผยแพร่ (2) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้มาจากการบูรณาการการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษรวมกับการสอนโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเน้นสื่อที่เป็นกิจกรรมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเข้าด้วยกัน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ (2.1) กิจกรรมการฟังแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) (2.2) การฟังเพลงและเสียงประกอบ (Music and sound effect) (2.3) กิจกรรมการฟังเรื่องเล่า (Story) Z3 การนำสื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอื่น โดยผู้วิจัยได้นำกิจกรรมทักษะการฟังภาษาอังกฤษนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองรายบุคคลและชั้นการทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ หากค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนนำไปใช้จริง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง เจริญ

เนื้อหาของแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และมีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดในการทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Supromma (2016) ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการฟัง-พูด วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Daily life โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหอนิยัตติศึกษา วัดพระธาตุศรีบุญชัยรวมมหาวิหาร จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ได้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการฟัง-พูดวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Daily life โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 เรื่อง Daily Routines ชุดที่ 2 เรื่อง Daily Chores ชุดที่ 3 เรื่อง At School และชุดที่ 4 เรื่อง Free Time Activities ซึ่งมีประสิทธิภาพ 88.34/85.88 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80/80

2. ผลเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ (1) การจัดการเรียนการรู้เป็นกลุ่มคละความสามารถ ทำให้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนมีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ไม่ค่อยรู้จักคำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ ไม่กล้าแสดงออก มีทักษะในการฟังภาษาอังกฤษยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงจัดทำสื่อประสม และแบบฝึกประกอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมของแบบฝึก มุ่งพัฒนาทักษะการฟังหลายระดับ เริ่มจากง่ายไปหายาก เช่น การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การฟังเพื่อจับใจความ โดยละเอียดการฟังเพื่อหาเหตุผลมาโต้แย้งหรือคล้อยตาม การฟังเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง (2) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเป็นระบบ โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ ดังต่อไปนี้ การจัดการเรียนมีจุดประสงค์เพื่อต้องการพัฒนาความรู้ ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ กิจกรรมจะเป็นตัวช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และกิจกรรมที่นำมาใช้ในการส่งเสริมความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมฟังแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw listening) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bangwat (2020) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการพูดมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.20

3. ความพึงพอใจต่อการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้ (1) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39, SD = 0.43$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อย่อย เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีภาพสวยงามทำให้นักเรียนอยากทำกิจกรรมการฟัง ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.60$) เนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำเนื้อหาให้มีความน่าสนใจ มีความสอดคล้องกับความต้องการ และเหมาะสมกับพื้นฐานของนักเรียน ทำให้นักเรียนอ่านและฟังแล้วเข้าใจง่าย ชุดกิจกรรมเรื่องทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีความดึงดูด รูปภาพสวยงามทำให้นักเรียนอยากทำกิจกรรมการฟัง (2) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39, SD = 0.30$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อย่อย สื่อที่ใช้นี้มีความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.68, SD = 0.48$) เนื่องมาจากรูปแบบของสื่อในชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสนใจเรียนมากกว่าฟังครูอธิบายเพียงอย่างเดียว เกิดความกระตือรือร้น ต่อการเรียน เข้าใจ และใช้กระบวนการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นขั้นตอน นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (3) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59, SD = 0.23$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อย่อย ครูให้คำปรึกษา

แนะนำ คู่มือนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.77, SD = 0.43$) เนื่องจากผู้วิจัยปฐมนิเทศกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถ เช่น เรียนรู้เร็ว เรียนรู้ ปานกลาง และเรียนรู้ช้าอย่างเหมาะสม ครูคอยอำนวยความสะดวกในการเรียน ให้คำปรึกษาในการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และครูเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จและไม่สำเร็จ แต่รางวัลมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย (4) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่รับจากการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.31$) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อย่อยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการฟังและอ่านออกเสียงจากสื่อภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ และการนำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.55$) เท่ากัน เนื่องมาจากชุดกิจกรรม การเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการฟังและอ่านออกเสียงจากสื่อภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ และการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น นักเรียนได้นำทักษะภาษาอังกฤษ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยส่งเสริมให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bangwat (2020) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.56$ และ $SD = 0.06$)

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควรคำนึงถึง ความเหมาะสมของกิจกรรม เนื้อหา ความยากง่าย ความสามารถความชอบ และความสนใจของนักเรียน เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนความสามารถ และการสร้างสื่อประสม ต้องใช้เวลานาน ครูควรมีการจัดหาหรือจัดหาสื่อประสมให้ครบถ้วนก่อนการเปิดภาคเรียน
2. ในการทำกิจกรรมการฟังเรื่องเล่า (Story) กิจกรรมนี้นักเรียนจะต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือข้อความตามเนื้อหาที่ได้ฟัง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะอื่น ๆ ทางด้านภาษาอังกฤษได้ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน
3. แบบฝึกประกอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นั้นมีหัวข้อที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน มีการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
4. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ให้เกิดความตึงเครียดจัดบรรยากาศที่เป็นกันเองจัดห้องเรียนในลักษณะที่มีพื้นที่ว่าง สำหรับทำกิจกรรมและสอดแทรกการพูดและฟังภาษาอังกฤษเข้าไปด้วย หรือใช้ห้องประชุมในการจัดกิจกรรมจะทำให้นักเรียนเคลื่อนไหว ทำกิจกรรมได้สะดวก และวางแผนจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนและเพื่อกระตุ้นพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความพัฒนาการที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำชุดกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ไปใช้กับทักษะทางภาษาให้ครบทุกทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ควรสร้างชุดกิจกรรมในลักษณะอื่นอย่างหลากหลาย และควรใช้กับการเรียนการสอนทางด้านภาษา โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีความสุข สนุกสนานในการทำกิจกรรม ให้อยู่ในทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
3. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง และการพูด เพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของทักษะการฟังในเรื่องราวที่ใกล้ตัวและอยู่ในความสนใจของนักเรียน
4. ควรนำวิธีการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
5. ควรนำวิธีการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปพัฒนาทักษะการฟัง ในรายวิชาภาษาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาภาษาต่างประเทศในระดับชั้นที่สูงขึ้น

References

- Bangwat, P. (2020). *The development of communicative language teaching with multimedia to enhance ability in listening and speaking English of Matthayomsuksa 2 students*. [Master thesis, Mahasarakham University].
<http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/1054/1/60010585008.pdf> (in Thai)
- Donkaewbua, S. (2015). *Linguistics for English teachers*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). *Learning Together and Alone. Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. Allyn and Bacon.
- Kaiyawan, Y. (2013). *Multivariate statistical analysis for research*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Khammanee, T. (2017). *The science of teaching: Insights for effective learning processes*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Koonkaew, A. (2012). *Testing, measurement, and new approaches in educational assessment*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Nentoranee, J. (2022). Starting a new term, keep an open mind of teachers.
<https://www.educathai.com/knowledge/articles/602> (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. (2019). *Results of ordinary national educational test (O-NET) for grade 6 students in 2016-2018 of the school in Ratchaburi*.
https://sp.moe.go.th/sp_2563/info/?module=page_onet_province&id_province=70 (in Thai)
- Pipitkul, Y., & Tunbunjong, A. (2017). *Mathematics teaching*. Bopit Printing. (in Thai)

- Seenruttana, P. (2012). *Factors affecting the success of the SAP system for module FI in the accountant task of companies listed on the stock exchange*. [Master thesis, Dhurakij Pundit University]. (in Thai)
- Srisaard, B. (2011). *Introduction to research* (9th ed.). Suveeriyasarn Printing. (in Thai)
- Supromma, W. (2016). *Activity packages to practice English listening and speaking skills “Daily Life” by using student teams achievement division (STAD) for grade 7 students in Phrapariyati Dhamma secondary schools Hariphunchai Temple*. [Master thesis, Uttaradit Rajabhat University]. (in Thai)